

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **S. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 5 czerwca 2024 r.,

zażalenia obrońcy skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 26 marca 2024 r., sygn. akt IX WKK 14/24,

o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 6 grudnia 2023 r., sygn. akt IX Ka 798/23,

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 4 marca 2024 r. obrońca S. S. , na podstawie art. 120 § 1 k.p.k., został wezwany do uzupełnienia braków formalnych wniesionej przez niego kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 6 grudnia 2023 r., sygn. akt IX Ka 798/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Pińczowie z dnia 7 lutego 2023 r., sygn. akt II K 196/19, poprzez podpisanie jej oraz dołączenie upoważnienia do jej złożenia w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania pod rygorem odmowy przyjęcia kasacji.

W określonym terminie obrońca nie uzupełnił braku formalnego w postaci podpisania kasacji.

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący Wydziału odmówił przyjęcia

przedmiotowej kasacji wobec nieuzupełnienia w terminie braku formalnego tej skargi, a polegającego na niepodpisaniu jej.

Powyższe zarządzenie zostało zaskarżone przez obrońcę S. S. w całości. Obrońca zarzucił mu nieświadomą obrazę art. 126 § 1 k.p.k. przez nieuwzględnienie nieznanej w chwili orzekania przyczyny uchybienia, tj. choroby autora kasacji, połączonej z zabiegami operacyjnymi, które to okoliczności były wyłączną przyczyną przeoczenia jednego z braków kasacji, tj. braku podpisu.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia (winno być zarządzenia – uwaga SN) przez nadanie biegu złożonej kasacji i załączył trzy egzemplarze ostatniej strony kasacji zawierającej podpis.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Wniesione zażalenie nie jest zasadne.

Analiza akt sprawy wskazuje, że - wobec złożenia niepodpisanej kasacji oraz z uwagi na niezłączenie do niej upoważnienia dla obrońcy do dokonania tej czynności – wnoszący tę skargę został prawidłowo wezwany w trybie art. 120 § 1 k.p.k. do usunięcia tych braków. W określonym mu terminie obrońca braku w postaci niepodpisania kasacji jednak nie usunął. Przepis art. 120 § 2 k.p.k. przesądza zaś, że w razie nieuzupełnienia takiego braku w terminie, pismo uznaje się za bezskuteczne, co w realiach sprawy oznaczało odmowę przyjęcia kasacji. O powyższym skutku obrońca został pouczony. W tej sytuacji w pełni prawidłowo w zaskarżonym zarządzeniu zastosowano art. 530 § 2 k.p.k., który to przepis nakazuje odmówić przyjęcia kasacji, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 120 § 2 k.p.k.

Wniesione zażalenie tej oceny zmienić nie może. Obrońca powołuje się w nim na „nieświadomą” obrazę art. 126 § 1 k.p.k. wobec nieuwzględnienia faktu, że niepodpisanie kasacji stanowiło efekt niedostrzeżenia przez niego wezwania do uzupełnienia braku w tym zakresie, co związane miało być z chorobą oczu obrońcy i zabiegami okulistycznymi, które wówczas przechodził. Rzecz jednak w tym, że wskazany przepis dotyczy przywrócenia terminu zawitego, która to instytucja nie jest stosowana z urzędu, lecz na wniosek, a przy tym termin na uzupełnienie braku formalnego, o którym mowa w art. 120 § 1 k.p.k., ma charakter stanowczy, a nie zawity, a więc nie podlega procedurze przywrócenia (por. art. 122 § 2 k.p.k.). Nie

sposób więc przyjmować, że w związku z wydaniem zaskarżonego zarządzenia dopuszczono się obrazy art. 126 § 1 k.p.k., nawet „nieświadomej”. Ponadto, regulacja art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 2 k.p.k. jest jasna w swej wymowie i nie mogła w sprawie zostać pominięta. Jednoznacznie przesądza ona, że kasacja dotknięta, nieusuniętym w określonym dla wnoszącego ją 7-dniowym terminie, brakiem formalnym w postaci niepodpisania pisma nie może być przyjęta i to niezależnie od powodów nieusunięcia owego braku formalnego. Wskazywane przez obrońcę w zażaleniu okoliczności mogłyby być zaś rozpatrywane w płaszczyźnie zastosowania instytucji przywrócenia stronie terminu na wniesienie kasacji, jako okoliczności niezależne od samego oskarżonego. W żadnym razie nie przesądzają one natomiast o nietrafności zaskarżonego zarządzenia, które jak wskazano odpowiada prawu.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak na wstępie.

[J.J.]

[ms]